Prima instanță: Judecătoria *****, sediul Centru (Judecător Galușceac Eduard)
Dosarul:nr.2a-2634/23 (2-23009666-02-2a-14072023)

D E CI Z I E

12 decembrie 2023 mun. *****

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel *****

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Budăi Nelea
Judecătorii Cotruță Iurie și Țurcan Ion

examinând în procedură scrisă cererea de apel declarată de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Centru din 18 aprilie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu ***valoare redusă*** depusă de ***** către ***** privind încasarea prejudiciului material, penalității, cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 19 iunie 2023, ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către *****cu privire la repararea prejudiciului material, încasarea penalității, cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul ***** a indicat că la data de 06 iulie 2022 a avut loc accidentul rutier cu implicarea autovehiculelor *****

Menționează că urmare a accidentului rutier inițial a telefonat la sectorul de poliție solicitând prezența acesteia la locul accidentului, dar aceasta nu s-a prezentat. După aproximativ o oră a telefonat repetat, la care i s-a comunicat despre faptul că este mult de lucru și nici un reprezentat al organelor de drept nu se poate prezenta, sugerându-i să completeze formularul „constatare amiabilă de accident”.

Susține că a completat formularul de constatare amiabilă de accident și s-a înțeles cu partea vinovată de cauzarea accidentului, *****, să revină a doua zi la compania de asigurări a părții vinovate *****, a făcut poze de la locul accidentului și le-a expediat atât la nr. de telefon al polițistului, cât și a companiei de asigurări *****.

La data de 07 iulie 2022, a doua zi după accident s-a prezentat la oficiul ***** cu *****, unde i s-a comunicat că formularele îndeplinite, privind înțelegerea pe cale amiabilă nu sunt întru totul corecte și că trebuie îndeplinite altele.

Drept urmare, la sediul ***** i-au fost înmânate formulare, au fost asistați de angajații companiei în vederea îndeplinirii acestora, a descris istoria

accidentului, a semnat actele, fapt după care, angajații ***** au verificat corectitudinea completării formularelor.

Ulterior, a ieșit în afara sediului, unde expertul ***** a făcut poze la mașini și împreună cu expertul independent, achitat de reclamant, au evaluat părțile deteriorate ale mașinii.

Relevă că după o săptămână de zile a primit de la expertul independent dosarul privind evaluarea pagubelor, potrivit căruia suma pagubelor constituie 19 728 lei, dosar pe care apoi l-a prezentat la *****.

Comunică că la data de 03 octombrie 2022 (aproape 3 luni de la producerea accidentului - termenul maxim legal) a primit răspunsul de la *****, prin care i s-a comunicat despre faptul că, dosarul nu ar fi fost complet, indicându-se totodată că nu se va efectua achitarea despăgubirii de asigurare, drept temei de refuz fiind invocat faptul că, partea vinovată nu a făcut poze la cioburi de sticla și urme de frânare.

Potrivit aceluiași răspuns, ***** i-a recomandat de se adresa către IGP, pentru protocolarea accidentului de către poliție.

Menționează că atât cioburile de sticlă, cât și urmele de frânare nu au putut fi fotografiate deoarece nu existau în natură.

Afirmă că ulterior a contactat telefonic reprezentantul IGP care l-a informat despre faptul că în ziua accidentului odată cu completarea formularului pe cale amiabilă dosarul a fost închis.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 17 octombrie 2022 a înregistrat la ***** cererea prealabilă, prin care s-a solicitat achitarea sumei de 19 728 lei, fiind explicat și faptul că în caz contrar se va adresa în instanța de judecată cu o acțiune.

Totodată, a remis o plângere și în adresa Comisiei Naționale a Pieței Financiare, prin care a solicitat verificarea legalității refuzului *****, iar prin răspunsul Comisiei Naționale a Pieței Financiare a fost recunoscut faptul încălcării de către ***** a legislației în vigoare și i s-a recomandat revizuirea deciziei.

Consideră este în drept să solicite despăgubirea de asigurare de la pârâtă, iar ultima este obligată să o achite în condițiile în care refuzul pârâtului vizează doar lipsa pozelor la cioburile de sticlă și urmele de frânare, însă, atât cioburile de sticlă, cât și urmele de frânare nu au putut fi fotografiate deoarece nu existau în natură.

Astfel, asigurătorul a înaintat cerințe imposibil de realizat, având ca scop direct eschivarea de la plata despăgubirii de asigurare.

Conform art.6 alin.(6) din Legea cu privire la asigurări nr.407 din 21.12.2006, în caz de încălcare a termenului de plată a îndemnizației de asigurare sau a despăgubirii de asigurare din vina asigurătorului, acesta va plăti

asiguratului, beneficiarului asigurării și/sau păgubitului, pentru fiecare zi de întârziere, penalitate de 0,1% din suma îndemnizației sau despăgubirii.

Astfel, pentru încălcarea termenului de plată a despăgubirii de asigurare, din vina asigurătorului, acesta este obligat să achite penalitate în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere. Perioada de întârziere în contractele de asigurare, în cazul în care nu se contestă mărimea despăgubirii, începe să curgă din momentul expirării termenului de plată a despăgubirii de asigurare stabilit prin contract- 06 octombrie 2022, care pentru perioada 06.10.2022 -16.12.2022 constituie 1420,42 lei.

Solicită reclamantul ***** încasarea de la ***** în beneficul reclamantului ***** a prejudiciului material în mărime de 19728 lei, penalității de întârziere în mărime de 1420,42 lei, cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru din 18 aprilie 2023, acțiunea a fost admisă, s-a încasat de la ***** în beneficiul lui ***** suma de 19 728 lei cu titlu de prejudiciul material, suma de 1420,42 lei cu titlu de penalitate, suma de 640 lei cu titlu de recompensă a taxei de stat.

La data de 19 aprilie 2023, ***** a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea apelului a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, dat fiind emisă cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, circumstanțele importante ale cauzei nu au fost elucidate pe deplin, în rezultat, soluția primei instanțe este una neîntemeiată, pasibilă de a fi casată.

Susține că la 06 septembrie 2021, între ***** a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă) obiect al căruia l-a constituit asigurarea obligatorie a răspunderii civile auto a asiguratului, care are calitate de posesor / utilizator al autovehiculului indicat în cererea care a servit temei pentru încheierea contractului.

Potrivit acestui contract a fost asigurată răspunderea civilă pentru utilizarea autovehiculul de model *****, cu admiterea la volanul acestuia a unui număr nelimitat de persoane.

Ca urmare, ***** eliberat asiguratului o poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCAI), prin care a fost asigurat autovehiculul de model *****, pentru perioada 09.09.2021 până la 08.09.2022.

Totodată, a constatat că la 06 iulie 2022, în mun. *****, a avut loc un accident rutier în care au fost implicate două autovehicule dintre care ***** și *****1.

Accidentul rutier a fost documentat conform procedurii „Constatare amiabilă a accidentului de autovehicul”. Conform formularului „Constatare amiabilă de accident” vina în comiterea accidentului rutier a fost recunoscută de către *****.

După producerea accidentului rutier, persoana păgubită a depus la ÎM *****SA o cerere de achitare a despăgubirii de asigurare și ca urmare, compania de asigurări a deschis dosarul de daună nr.D*****07 iulie 2022.

Ca urmare a examinării dosarului de daună nr.D*****07 iulie 2022, s-a refuzat în achitarea despăgubirii de asigurare pe motiv că pozele prezentate de părți nu corespund cerințelor prevăzute de lege, astfel asigurătorul fiind în imposibilitate de a da apreciere circumstanțelor în care s-a produs accidentul rutier.

Menționează că, reieșind din normele legale, conchide că legiuitorul a prevăzut în mod expres că pentru a beneficia de despăgubirea de asigurare în baza procedurii de constatare amiabilă, urmează a fi întrunite cumulativ următoarele condiții: în accident sunt implicate doar două autovehicule; accidentul este soldat cu daune materiale nesemnificative; accidentul nu s-a soldat cu vătămări corporale și/sau cu deteriorarea bunurilor, altele decât autovehiculele implicate în accidentul rutier; există consimțământul ambilor conducători de autovehicule implicați în accident privind documentarea accidentului prin procedura de constatare amiabilă, consensul acestora privind circumstanțele producerii accidentului și daunele vizibile cauzate autovehiculelor implicate, iar persoana răspunzătoare de producerea accidentului își recunoaște vinovăția, precum și conducătorii de autovehicule implicați în accident au posibilitatea tehnică de a fotografia locul accidentului rutier sau de a înregistra datele martorilor (dacă aceștia există).

Totodată comunică că, la caz, prin fotografierea locului accidentului rutier legiuitorul în Anexa nr. 2 la Hotărârea CNPF nr. 37/14 din 19 august 2019, la pct. 6 a stabilit niște condiții de valabilitate a acestora și anume; înregistrare video și audio; panorama generală a accidentului, fotografia cu numerele de înmatriculare și părțile avariate ale ambelor autovehicule; urmele de frânare, precum și cioburile de la fața locului.

Corespunzător atestă că la caz, prin Anexa Nr. 2 nominalizată supra, Comisia Națională a Pieței Financiare a concretizat cum anume urmează a fi efectuate fotografiile și prezentate companiei de asigurări pentru a beneficia de despăgubirea de asigurare în baza procedurii constatării amiabile or, acestea nu trebuie să poarte un caracter generic și să nu fie posibil de determinat circumstanțele în care s-a produs accidentul rutier.

Raportând normele legale la circumstanțele speței atestă că fotografiile care au fost prezentate de părți nu corespund criteriilor stabilite de legiuitor.

Din aceste motive, asigurătorul se află în imposibilitate de a da apreciere circumstanțelor în care s-a produs accidentul rutier.

De asemenea, în temeiul pct.10 din Hotărârea CNPF nr.37/14 din 19 august 2019, cu privire la procedurile aferente constatării amiabile de accident, ***** îndrumat părțile pentru protocolarea accidentului de către poliție, care ulterior va duce la deschiderea unui nou dosar de daune și achitarea sumei despăgubirii de asigurare, însă un răspuns la aceasta către ÎM *****SA nu a parvenit.

În rezultat, ÎM *****SA în temeiul art. 18^1 alin. (7) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, dispune de dreptul legal de a refuza în achitarea despăgubirii de asigurare în cazul în care formularul „Constatare amiabilă de accident" nu a întrunit condițiile prevăzute de lege.

Corespunzător, ÎM *****SA consideră că normele de drept material au fost încălcate, or prima instanță nu a ținut cont de pct. 3 din Hotărârea Nr. 37/14 din 19 august 2019 cu privire la procedurile aferente constatării amiabile de accident, care prevede că în cazul aplicării procedurii de constatare amiabilă a accidentului de autovehicul la avarierea sau distrugerea de bunuri, se stabilește cuantumul maxim de despăgubire în mărime de 15.000 lei, ce se consideră daună nesemnificativă.

Astfel invocă că la caz accidentul rutier a fost documentat potrivit procedurii constatare amiabilă de accident, obiect al litigiului în conformitate cu pct.3 din Hotărârea nr.37/14 din 19 august 2019, ar putea fi încasarea despăgubirii de asigurare în mărime de 15 000 lei, dar nici de cum suma de 19 728 lei.

Notează că asigurătorul în contractele de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, poate fi obligat la plata penalității în cazul neachitării în termen a despăgubirilor de asigurare, însă, la caz momentul datorării prestației de către asigurator nu a survenit, or, ***** nu recunoaște obligația de achitare a despăgubirii de asigurare, invocând că pozele prezentate de părți nu corespund cerințelor prevăzute de lege, astfel asigurătorul fiind în imposibilitate de a da apreciere circumstanțelor în care s-a produs accidentul rutier.

Conform dispozițiilor art.118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (...) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Prezenta cauză cade sub incidența prevederilor art.276^2- art.276^4 CPC, fapt care nu implică obligația instanței de citare a părților.

Studiind cererea de apel în cumul cu materialele cauzei, Colegiul consideră necesar de a respinge apelul declarat, a menține hotărârea instanței de fond din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importantă pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Potrivit dispozițiilor art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.276^2 alin. (1) CPC, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Conform art.276^3 alin.(1)–(3)CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră reieșind din

împrejurările cauzei precum că nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi cată odată cu fondul.

În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art.172 și 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă.

Potrivit art.276^4 alin. (1), (2) CPC, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Conform art.9 alin.(1) și (2) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

(2) Drepturile și obligațiile civile apar:

a) din contracte și din alte acte juridice;

b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor și obligațiilor civile;

c) din hotărâre judecătorească în care sânt stabilite drepturi și obligații;

d) în urma creării și dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege;

e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală;

f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane;

g) în urma îmbogățirii fără justă cauză;

h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice și juridice și a unor evenimente de care legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

În conformitate cu art.10 alin.(1) și (2) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit art.11 alin.(1)-(2) din Codul civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

În corespundere cu art.15 alin.(1) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Conform art.16 alin.(1) din Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligației în natură;

f) autoapărare;

g) ***<u>repararea prejudiciului patrimonial</u>*** și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

Repararea prejudiciilor reprezintă acea metodă de apărare a drepturilor civile încălcate, care dă posibilitate persoanei drepturile căreia au fost lezate să ceară repararea integrală a acestora (art.19 din Codul civil).

Conform art.19 alin.(1) din Codul civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

În temeiul art.776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, ***<u>fapt ilicit (delict)</u>*** și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate cu art.1822 alin. (1) Cod civil, prin contract de asigurare, o parte (contractantul asigurării) se obligă să plătească celeilalte părți (asigurător) prima de asigurare, iar asigurătorul se obligă să plătească asiguratului, beneficiarului asigurării sau, după caz, terțului păgubit o prestație bănească (îndemnizație ori despăgubire de asigurare) la producerea cazului asigurat în interiorul perioadei de asigurare.

Conform art. 3 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr.414 din 22.12.2016, obiect al asigurării obligatorii de răspundere civilă auto îl

constituie răspunderea civilă a proprietarului şi/sau utilizatorului de autovehicul pentru orice pagubă sau vătămare corporală produsă prin accident de autovehicul în limitele teritoriale de acoperire ale asigurării.

Conform art.15 alin. (1) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr.414 din 22.12.2016, asigurătorul acordă despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul.

În conformitate cu art.18 alin. (1) lit. b^1) al legii menționate, la producerea accidentului de autovehicul, asiguratul sau utilizatorul de autovehicul este obligat, în cazul aplicării procedurii de constatare amiabilă a accidentului de autovehicul, să înștiințeze imediat despre producerea accidentului și intenția de a recurge la această procedură asigurătorul care a emis polița de asigurare RCA sau certificatul de asigurare ”Carte Verde” (Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule, în cazul autovehiculului aflat în proprietatea sau utilizarea unei persoane asigurate în străinătate), să documenteze neîntârziat circumstanțele producerii accidentului rutier prin completarea și semnarea de către ambii conducători de autovehicule implicați în accident a formularului ”Constatare amiabilă de accident”, să noteze datele martorilor (dacă aceștia există), să facă fotografii la locul accidentului (panorama generală a accidentului, numerele de înmatriculare și părțile avariate ale autovehiculelor, urmele de frânare și de cioburi la fața locului), să prezinte asigurătorului, în termen de 2 zile lucrătoare de la data producerii accidentului, exemplarul său al formularului ”Constatare amiabilă de accident”, completat și semnat de către ambii conducători de autovehicule implicați în accident.

Conform art. 18^1 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2016, Procedura de constatare amiabilă a accidentului de autovehicul (în continuare – *constatare amiabilă)* este o soluție de constatare a faptelor, a circumstanțelor și a persoanei vinovate de producerea accidentului, alternativă procedurii aplicate de către angajații organelor de poliție, ai unităților de pompieri și ai procuraturii, și este aplicabilă doar cu condiția exprimării benevole a voinței părților de a recurge la aceasta.

Procedura de constatare amiabilă constă în completarea şi semnarea de către conducătorii de autovehicule implicați în accident a formularului ”Constatare amiabilă de accident”, cu recunoașterea vinovăției de către persoana răspunzătoare de producerea accidentului, care, ulterior, este prezentat asigurătorului persoanei vinovate împreună cu cererea de despăgubire.

Procedura de constatare amiabilă se aplică cu respectarea cumulativă a următoarelor condiții, în accident sânt implicate doar două autovehicule,

accidentul este soldat cu daune materiale nesemnificative, accidentul nu s-a soldat cu vătămări corporale și/sau cu deteriorarea bunurilor (de exemplu, instalații rutiere, piloni, garduri, clădiri etc.), altele decât autovehiculele implicate în accidentul rutier, proprietarii sau utilizatorii autovehiculelor implicați în accident dețin, la data producerii accidentului rutier, polița de asigurare RCA sau certificatul de asigurare ”Carte Verde” (în cazul autovehiculului aflat în proprietatea sau utilizarea unei persoane asigurate în străinătate), valabile și emise cu cel puțin 24 de ore înainte de momentul producerii accidentului, există consimțământul ambilor conducători de autovehicule implicați în accident privind documentarea accidentului prin procedura de constatare amiabilă, consensul acestora privind circumstanțele producerii accidentului și daunele vizibile cauzate autovehiculelor implicate, iar persoana răspunzătoare de producerea accidentului își recunoaște vinovăția, conducătorii de autovehicule implicați în accident au posibilitatea tehnică de a fotografia locul accidentului rutier sau de a înregistra datele martorilor (dacă aceștia există).

Dacă lipsește cel puțin una dintre condițiile indicate la prezentul alineat, cu excepția condiției de la lit. b), formularul ”Constatare amiabilă de accident” completat și semnat de către conducătorii de autovehicule implicați în accident devine nul, iar accidentul rutier urmează a fi documentat de către organele competente.

Forma și conținutul formularului ”Constatare amiabilă de accident”, precum și normele privind utilizarea acestui formular se aprobă de către autoritatea de supraveghere, cu avizul Poliției, și se eliberează asiguratului gratis. Se interzice inscripționarea altor informații pe formularul-tip decât a celor prevăzute în actele normative ale autorității de supraveghere.

Formularul ”Constatare amiabilă de accident” prevede, în mod obligatoriu, informații despre circumstanțele producerii accidentului, datele de identificare ale conducătorilor și ale autovehiculelor implicate în accident, datele din polița de asigurare RCA sau certificatul de asigurare ”Carte Verde” (în cazul autovehiculului aflat în proprietatea sau utilizarea unei persoane asigurate în străinătate), datele despre daunele cauzate autovehiculelor implicate, precum și alte informații stabilite în actele normative ale autorității de supraveghere. Formularul ”Constatare amiabilă de accident” conține două pagini autocopiative, ambele având aceeași valoare juridică și se eliberează asiguratului de către asigurător odată cu polița de asigurare RCA sau la cerere.

În cazul aplicării procedurii de constatare amiabilă, cererea de despăgubire se depune de către persoana păgubită la asigurătorul persoanei vinovate, cu anexarea formularului ”Constatare amiabilă de accident”,

completat corespunzător şi semnat de ambele părți, în baza acestuia fiind deschis dosarul de daune de către asigurător.

În cazul accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă, asigurătorul este în drept să refuze achitarea despăgubirii de asigurare dacă nu au fost întrunite condițiile prevăzute la alin.(3) din prezentul articol, cu excepția condiției de la lit. b) a alineatului menționat, caz în care asigurătorul achită despăgubirea în limita prevăzută la art.14 alin.(2) lit. c). Refuzul asigurătorului de a achita despăgubirea de asigurare nu limitează părțile în dreptul de a se adresa la organele sau instituțiile competente pentru stabilirea circumstanțelor accidentului rutier și de a înainta, în baza documentelor de constatare întocmite de aceste organe sau instituții, o nouă cerere de despăgubire în modul prevăzut la capitolul V din prezenta lege.

Asigurătorul este în drept să refuze achitarea despăgubirii de asigurare în cazul în care formularul ”Constatare amiabilă de accident” este completat în mod ilizibil, este incomplet, conține date contradictorii sau eronate, cu excepția cazului în care asiguratul sau păgubitul a contribuit la înlăturarea erorilor, asigurătorul având posibilitatea să le înlăture.

În cazul în care asigurătorul nu este de acord cu vinovăția recunoscută de asiguratul său în baza formularului ”Constatare amiabilă de accident" sau în cazul în care asiguratul își retrage recunoașterea vinovăției, asigurătorul achită despăgubirea de asigurare în termenele stabilite de prezenta lege, fiind în drept să solicite instanței de judecată, în termen de 15 zile calendaristice de la data achitării despăgubirii, examinarea în fond a formularului ”Constatare amiabilă de accident”, stabilirea vinovăției și, după caz, încasarea despăgubirii de la asigurătorul persoanei recunoscute vinovate de instanța de judecată.

Dosarul de daună deschis în urma accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă se instrumentează conform procedurii generale prevăzute de prezenta lege.

Dispozițiile art.1998 Cod civil statuează expres că ***cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial***, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Conform prevederilor art.9 alin.(1) CPC instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Din probatoriul administrat în speță Colegiul constată că la data de 06 iulie 2022, în mun. *****, bd. Dacia a avut loc accidentul rutier cu implicarea automobilului de model Volkswagen Polo cu n/î MXL447 condus de către ***** și automobilul de model *****1 condus de către *****.

Accidentul rutier a fost documentat conform procedurii „Constatare amiabilă a accidentului de autovehicul”.

Conform formularului „Constatare amiabilă de accident” vina în comiterea accidentului rutier a fost recunoscută de către *****.

S-a constatat și că la data de la 06 septembrie 2021, între ***** a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă).

Potrivit acestui contract, a fost asigurată răspunderea civilă pentru utilizarea autovehiculului de model *****, cu admiterea unui număr nelimitat de persoane.

Totodată, fiind eliberată și polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA) seria nr.*****, prin care a fost asigurat autovehiculul de model *****, pentru perioada 09 septembrie 2021 până la 08 septembrie 2022.

La data de 07 iulie 2022 persoana păgubită *****, a depus la ÎM *****SA cerere de constatare a pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare nr.*****

La data de 07 iulie 2022 a fost întocmit și procesul verbal de constatare a pagubelor, fiind indicată lista lucrărilor necesare la autovehiculul deteriorat model *****1.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr.0607/22-D din 11 iulie 2022, privind evaluarea costului de manoperă, piesele de schimb și a materialelor, necesare pentru reparația autovehiculului *****, rezultă că costul obiectului evaluării la datat evaluării constituie suma de 19728 lei.

Prin ordinul nr.D*****30 septembrie 2022 emis de ÎM *****SA s-a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare, cererea pe dosarul de daune nr. nr. *****

Prin scrisoarea nr.1745 CM/22 din 30.09.2023, ***** informat pe ***** și ***** despre faptul că nu au fost întrunite condițiile legale prevăzute la art.18 alin.(1) lit. b^1) din legea nr.414/2006, asiguratorul fiind în imposibilitate de a aprecia circumstanțele în care s-a produc accidentul.

În scopul soluționării amiabile a litigiului la data de 17 octombrie 2022 ***** a depus la ÎM *****SA o cerere prealabilă, prin care a solicitat achitarea despăgubirii de asigurare.

La data de 19 iunie 2023, ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către *****cu privire la repararea prejudiciului material, încasarea penalității de întârziere, cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia admiterii cererii de chemare în judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței, la data de 19 aprilie 2023, Compania de Asig***** a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră concluzia instanței de fond întemeiată.

Reieșind din revendicările formulate în acțiune, Colegiul a stabilit că reclamantul ***** pretinde încasarea de la ***** a prejudiciului material în sumă de 19728 lei , suma de 1420,42 lei cu titlu de penalitate și suma de 640 taxa de stat, pretenții admise de către instanța de fond.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța de apel constată că soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei, cu lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

Conform dispoziției art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, ***astfel încât instanța de apel urmează să se pronunțe doar asupra pretenției de încasare a prejudiciului,*** cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat.

În prezenta speță, între ***** la 06 septembrie 2021, între ***** a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă), astfel că la caz sunt aplicabile prevederile Legii nr.414 -XV din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de apel reiterează prevederile art.1822 alin.(1) din Codul civil, potrivit cărora prin ***contract de asigurare***, o parte (contractantul asigurării) se obligă să plătească celeilalte părți (asigurător) prima de asigurare, iar asigurătorul se obligă să plătească asiguratului, beneficiarului asigurării sau, după caz, terțului păgubit o prestație bănească (indemnizație ori despăgubire de asigurare) la producerea cazului asigurat în interiorul perioadei de asigurare.

Conform art.22 alin.(11) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr.414-XVI din 22 decembrie 2006, ***dacă la data producerii accidentului de autovehicul, persoana păgubită are în vigoare un contract de asigurare*** de bunuri pentru

bunurile avariate sau distruse prin accidentul de autovehicul, ***posesorul unor astfel de bunuri va fi despăgubit în temeiul acelui contract.***

În conformitate cu art.1878 alin. (1)-(2) din Codul civil, ***cazul asigurat*** constă în faptul care dă naștere răspunderii asiguratului care a survenit în decursul perioadei de asigurare aferentă contractului de asigurare dacă părțile contractului de asigurare în scopuri comerciale sau profesionale nu definesc cazul asigurat cu referință la alte criterii, cum ar fi înaintarea pretenției de către terțul păgubit.

(2) În cazul în care părțile contractante definesc cazul asigurat cu referință la înaintarea pretenției de către terțul păgubit, ***asigurarea acoperă pretențiile care sânt înaintate în decursul perioadei de asigurare*** sau în decursul unui termen adițional cel puțin egal cu termenul de prescripție aplicabil răspunderii și care se bazează pe un fapt survenit înainte de expirarea perioadei de asigurare. Contractul de asigurare poate prevedea excluderea acoperirii în situația în care, la momentul încheierii contractului, solicitantul a cunoscut sau trebuia să cunoască circumstanța susceptibilă de a da naștere pretențiilor.

Conform art. 15 alin. (1) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, asigurătorul acordă despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul.

La caz, urmare a survenirii riscului asigurat, de către păgubitul ***** în adresa ***** fost înaintată cerere privind constatarea pagubei și achitarea despăgubirii de asigurare urmare a accidentului rutier din 06 iulie 2022.

La data de 07 iulie 2022 de către ***** deschis dosarul de daune nr.*****

Totodată, de către ***** fost întocmit procesului –verbal de constatarea a pagubelor, fiind constatate daunele mijlocului de transport.

Iar, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr.0607/22-D din 11 iulie 2022, privind evaluarea costului de manoperă, piesele de schimb și a materialelor, necesare pentru reparația autovehiculului *****, s-a constata că costul obiectului evaluării la datat evaluării constituie 19 728 lei.

Prin răspunsul ***** refuzat în achitarea despăgubirii de asigurare, invocându-se drept motiv prevederile art.18 alin. (1) lit. b^1) din legea nr. 414/2006, și anume că pozele prezentate de către părți nu corespund cerințelor legale, asiguratorul fiind în imposibilitate de a aprecia circumstanțele în care s-a produs accidentul.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța de apel constată că soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei, cu lămurirea completă și certă a situației de fapt sub

toate aspectele invocate, motiv pentru care Colegiul menține hotărârea instanței de fond.

Colegiul apreciază critic argumentele apelantei precum că nu au fost întrunite condițiile prevăzute la art.18 alin. (1) lit. b^1) din legea nr. 414/2006 și hotărârii CNPF nr.37/14 din 19 august 2019, iar ***** nu a prezentat fotografii de la locul accidentului (panorama generală a accidentului, numerele de înmatriculare și părțile avariate ale autovehiculelor, urmele de frânare și de cioburile la fața locului, or după cum rezultă din materialele cauzei la f.d.65 – 68 contra aserțiunilor apelantei la caz au fost prezentate probe, fotografii de la locul accidentului cu panorama generală a accidentului, numerele de înmatriculare și părțile avariate ale autovehiculelor.

De altfel, reieșind din probatoriul administrat în speță, se constată că urme de frânare și cioburi la fața locului nici nu au existat în natură.

În contextul celor sus indicate, Colegiul constată că instanța de fond în temei legal a considerat necesară repararea prejudiciului material în sumă de 19728 lei, în condițiile în care din materialele cauzei s-a constat cu certitudine survenirea cazului asigurat drept urmare a producerii accidentului și necesitatea reparării prejudiciului cauzat de către asigurător.

Conform prevederilor art.28 alin. (1) din Legea nr.414 menționată supra, asigurătorul este obligat să plătească despăgubirile în termen de 10 zile calendaristice de la data finalizării dosarului de daune și să accepte cererea păgubitului privind modalitatea de plată a despăgubirii, care poate fi: a) în numerar; b) prin virament în cont bancar; c) prin virament în contul bancar al unității de specialitate care a efectuat sau va efectua reparația.

În conformitate cu art.6, alin. (6) Legii 407-XVI cu privire la asigurări în caz de încălcare a termenului de plată a indemnizației de asigurare sau a despăgubirii de asigurare din vina asigurătorului, acesta va plăti asiguratului, beneficiarului asigurări și/sau păgubitului, pentru fiecare zi de întârziere, penalitate de 0,1% din suma indemnizației sau despăgubirii.

Dat fiind că asiguratorul s-a aflat în întârziere de plată a despăgubirii de asigurare, Colegiul menține hotărârea instanței de fond și în partea încasării de la ***** penalității în mărime de 1420,42 lei calculată pentru perioada 06 octombrie 2022 – 16 decembrie 2022.

În consecință, Colegiul conchide că toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelantă, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament juridic valabil circumstanțelor speței.

Mai mult, CEDO reține că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19

aprilie 1994, pct. 61,). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

Potrivit prevederilor art.94 CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată.

Subsecvent, Colegiul menține hotărârea instanței de fond și în partea cheltuielilor de judecată, fiind o cerință auxiliară care poarta soarta cerinței de bază.

Totodată, Colegiul ține să remarce că apelanta utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

Față de cele ce preced, având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelantă sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art.art.385 lit. a) 276 [4] CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel *****,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de *****

Se menține hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru din 18 aprilie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă cu ***valoare redusă*** depusă de ***** către ***** privind încasarea prejudiciului material, penalității, cheltuielilor de judecată

Decizia instanței de apel nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului Budăi Nelea

Judecătorii
Cotruță Iurie

Țurcan Ion.

Prima instanță: Judecătoria *****, sediul Centru (Judecător Galușceac Eduard)
Dosarul:nr.2a-2634/23 (2-23009666-02-2a-14072023)

D I S P O Z I T I V U L
D E CI Z I E I

12 decembrie 2023 mun. *****

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel *****

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Budăi Nelea
Judecătorii Cotruță Iurie și Țurcan Ion

examinând în procedură scrisă cererea de apel declarată de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Centru din 18 aprilie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu ***valoare redusă*** depusă de ***** către ***** privind încasarea prejudiciului material, penalității, cheltuielilor de judecată,

În conformitate cu art.art.385 lit. a) 276 [4] CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel *****,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de *****

Se menține hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru din 18 aprilie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă cu ***valoare redusă*** depusă de ***** către ***** privind încasarea prejudiciului material, penalității, cheltuielilor de judecată

Decizia instanței de apel nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului Budăi Nelea

Judecătorii
Cotruță Iurie

Țurcan Ion.